

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1999

Julkaistu Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

N:o 33—45

SISÄLLYS

N:o	Sivu
33 Laki työsopimuslain 28 ja 47 j §:n muuttamisesta	175
34 Laki vuosilomalain 16 §:n muuttamisesta	177
35 Laki opintovapaalain 13 §:n muuttamisesta	178
36 Asetus kasvatustieteellisen alan tutkinnoista ja opettajankoulutuksesta annetun asetuksen liitteen muuttamisesta	179
37 Asetus eläintautien vastustamisesta Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla sekä viennissä kolmansiin maihin annetun asetuksen muuttamisesta	180
38 Valtioneuvoston päätös apteekkimaksusta annetun lain 2 §:n 1 momentissa mainittujen liikevaihtoryhmien sekä liikevaihdon alarajojen kohdilla olevien apteekkimaksun markkamäärien tarkistamisesta	181
39 Maa- ja metsätalousministeriön päätös eläinjätteen käsittelystä annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen muuttamisesta	182
40 Sosiaali- ja terveysministeriön päätös lääkärikoulutuksen ja tieteellisen tutkimustoiminnan korvauksen perusteista vuonna 1999	184
41 Sosiaali- ja terveysministeriön päätös yleisten uimarantojen veden laatuvaatimuksista ja valvontatutkimuksista annetun sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen muuttamisesta	186
42 Sosiaali- ja terveysministeriön päätös eräille ulkomaalaisille vapaaehtoisille rintamasotilaille maksettavasta rintama-avustuksesta	187
43 Liikenneministeriön päätös radiolain ja radioasetuksen soveltamisesta Suomen alueella liikkuvassa ulkomaisessa aluksessa tai ilma-aluksessa olevan radiolähtetimen hallussapitoon ja käyttöön	188
44 Verohallituksen päätös verovapaista matkakustannusten korvauksista vuonna 1998 annetun Verohallituksen päätöksen muuttamisesta	189
45 Verohallituksen päätös verovapaista matkakustannusten korvauksista vuonna 1999 annetun Verohallituksen päätöksen muuttamisesta	190

N:o 33

Laki

työsopimuslain 28 ja 47 j §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä tammikuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 30 päivänä huhtikuuta 1970 annetun työsopimuslain (320/1970) 28 §:n 2 momentti ja 47 j §:n 2 momentti, sellaisena kuin niistä on 47 j §:n 2 momentti laissa 595/1991, seuraavasti:

28 §

Sairausajan palkka

Työntekijälle 1 momentista johtuvaa oikeutta saadaan rajoittaa vain työehtosopimuksella. Työehtosopimuksen määräystä saa

sopimukseen työehtosopimuslain (436/1946) nojalla sidottu työnantaja soveltaa niihinkin työntekijöihin, jotka eivät ole työehtosopimukseen sidottuja, mutta joiden työsuhteissa muutoin noudatetaan työehtosopimuksen määräyksiä. Myös työnantaja, joka on velvollinen noudattamaan työehtosopimusta 17 §:n 1 ja 2 momentin nojalla, saa soveltaa

HE 253/1998
TyVM 16/1998
EV 244/1998

työehtosopimuksen mainittuja määräyksiä niissä työsuhteissa, joissa hänen on noudatettava yleissitovaa työehtosopimusta, jollei määräyksen soveltaminen edellytä paikallista sopimista. Milloin työsopimuksessa on niin sovittu, saadaan työehtosopimuksen sanotunlaisista määräystä noudattaa työehtosopimuksen lakkaamisen jälkeen uuden työehtosopimuksen voimaantuloon asti niissä työsuhteissa, joissa määräystä saataisiin soveltaa, jos työehtosopimus olisi edelleen voimassa.

47 j §

Säännösten pakottavuus

Työnantajain ja työntekijäin valtakunnallisilla keskusjärjestöillä on oikeus työehtosopimuksin sopia toisinkin siitä, mitä tässä luvussa ja 37 §:n 3 momentissa säädetään. Työnantajain ja työntekijäin yhdistyksillä, joiden toimintapiiri käsittää koko maan, on oikeus muuten paitsi 47 f §:n osalta työehtosopimuksin sopia toisin kuin edellä tässä

luvussa ja 37 §:n 3 momentissa säädetään. Työehtosopimuksen tällaisia määräyksiä saa sopimukseen työehtosopimuslain nojalla sidottu työnantaja soveltaa niihinkin työntekijöihin, jotka eivät ole työehtosopimukseen sidottuja, mutta joiden työsuhteissa muutoin on noudatettava työehtosopimuksen määräyksiä. Myös työnantaja, joka on velvollinen noudattamaan työehtosopimusta 17 §:n 1 ja 2 momentin nojalla, saa soveltaa työehtosopimuksen mainittuja määräyksiä niissä työsuhteissa, joissa hänen on noudatettava yleissitovaa työehtosopimusta, jollei määräyksen soveltaminen edellytä paikallista sopimista. Milloin työsopimuksessa on niin sovittu, saadaan työehtosopimuksen sanotunlaisia määräyksiä noudattaa työehtosopimuksen lakkaamisen jälkeen uuden työehtosopimuksen voimaantuloon asti niissä työsuhteissa, joissa määräyksiä saataisiin soveltaa, jos työehtosopimus olisi edelleen voimassa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1999.

Helsingissä 22 päivänä tammikuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Työministeri *Liisa Jaakonsaari*

N:o 34

Laki**vuosilomalain 16 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä tammikuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä maaliskuuta 1973 annetun vuosilomalain (272/1973) 16 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 530/1991, seuraavasti:

16 §

Säännösten ehdottomuus

—————
 Työnantajain ja työntekijäin yhdistyksillä, joiden toimintapiiri käsittää koko maan, on kuitenkin oikeus sopia talviloman sisällyttämisestä muuhun keskenään sopimaansa työajan lyhennykseen samoin kuin lomakaudesta, vuosiloman pituudesta sen määräytyessä 3 §:n 3 momentin toisen virkkeen mukaisesti, säästövapaasta, vuosiloman jakamisesta sekä vuosilomapalkan ja lomakorvauksen laskemisesta ja maksamisesta toisin kuin edellä tässä laissa säädetään. Työehtosopimuksen tällaisia määräyksiä saa sopimukseen työehtosopimuslain (436/1946) nojalla sidottu työnantaja soveltaa niihinkin työntekijöihin, jotka eivät ole työehtosopimukseen sidottuja, mutta joiden työsuhteissa

muutoin noudatetaan työehtosopimuksen määräyksiä. Myös työnantaja, joka on velvollinen noudattamaan työehtosopimusta työopimuslain 17 §:n 1 ja 2 momentin nojalla, saa soveltaa työehtosopimuksen mainittuja määräyksiä niissä työsuhteissa, joissa hänen on noudatettava yleissitovaa työehtosopimusta, jollei määräyksen soveltaminen edellytä paikallista sopimista. Milloin työopimuksessa on niin sovittu, saadaan työehtosopimuksen sanotunlaisia määräyksiä noudattaa työehtosopimuksen lakkaamisen jälkeen uuden työehtosopimuksen voimaantuloon asti niissä työsuhteissa, joissa määräyksiä saataisiin soveltaa, jos työehtosopimus olisi edelleen voimassa.

—————

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1999.

Helsingissä 22 päivänä tammikuuta 1999

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Työministeri *Liisa Jaakonsaari*

N:o 35

L a k i**opintovapaalain 13 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä tammikuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 9 päivänä maaliskuuta 1979 annetun opintovapaalain (273/1979) 13 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 1178/1993, uusi 2 momentti seuraavasti:

13 §

Edellä 1 momentin nojalla tehtyjä työehtosopimuksen määräyksiä saa sopimukseen työehtosopimuslain (436/1946) nojalla sidottu työnantaja soveltaa niihinkin työntekijöihin, jotka eivät ole työehtosopimukseen sidottuja, mutta joiden työsuhteissa muutoin noudatetaan työehtosopimuksen määräyksiä. Myös työnantaja, joka on velvollinen noudattamaan työehtosopimusta työsopimuslain (320/1970) 17 §:n 1 ja 2 momentin nojalla, saa soveltaa työehtosopimuksen mainittuja määräyksiä niissä työsuhteissa, joissa hänen

on noudatettava yleissitovaa työehtosopimusta, jollei määräyksen soveltaminen edellytä paikallista sopimista. Milloin työsopimuksessa on niin sovittu, saadaan työehtosopimuksen sanotunlaisia määräyksiä noudattaa työehtosopimuksen lakkaamisen jälkeen uuden työehtosopimuksen voimaantuloon asti niissä työsuhteissa, joissa määräyksiä saataisiin soveltaa, jos työehtosopimus olisi edelleen voimassa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1999.

Helsingissä 22 päivänä tammikuuta 1999

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Työministeri *Liisa Jaakonsaari*

N:o 36**Asetus****kasvatustieteellisen alan tutkinnoista ja opettajankoulutuksesta annetun asetuksen liitteen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä tammikuuta 1999

Helsingin yliopiston konsistorin annettua Helsingin yliopiston osalta lausuntonsa opetusministerin esittelystä

muutetaan 21 päivänä huhtikuuta 1995 kasvatustieteellisen alan tutkinnoista ja opettajankoulutuksesta annetun asetuksen (576/1995) liitteeseen kuuluva luettelo oppiaineista, joiden syventävät opinnot ovat pääaineen asemassa eri yliopistoissa maisterin tutkintoon johtavassa koulutuksessa kasvatustieteellisellä alalla,

sellaisena kuin se on asetuksessa 276/1998, seuraavasti:

Luettelo**oppiaineista, joiden syventävät opinnot ovat pääaineen asemassa eri yliopistoissa maisterin tutkintoon johtavassa koulutuksessa kasvatustieteellisellä alalla**

	HY	JoY	JY	LY	OY	TaY	TY	ÅA
Kasvatustiede	x	x	x	x	x	x	x	x
Aikuiskasvatus(tiede), aikuiskoulutus	x		x	x		x	x	
Eriityspedagogiikka	x	x	x					x
Kasvatuspsykologia	x				x			
Kasvatussosiologia		x						
Musiikkikasvatus					x			
Kotitaloustiede	x	x						
Käsityökasvatus, käsityötiede, tekstiilityö	x	x					x	x

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1999.

Kun opiskelija on suorittanut kotitalouden opintonsa loppuun ennen tämän asetuksen

voimaantuloa, opinnot voidaan merkitä tutkintotodistukseen kotitalouden opintoina myös tämän asetuksen tultua voimaan.

Helsingissä 22 päivänä tammikuuta 1999

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Opetusministeri *Olli-Pekka Heinonen*

N:o 37

Asetus

eläintautien vastustamisesta Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla sekä viennissä kolmansiin maihin annetun asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä tammikuuta 1999

Maa- ja metsätalousministerin esittelystä
lisätään eläintautien vastustamisesta Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla sekä viennissä kolmansiin maihin 30 päivänä joulukuuta 1996 annettuun asetukseen (1338/1996) uusi 3 a § seuraavasti:

3 a §

Mitä tässä asetuksessa säädetään Euroopan unionin jäsenvaltioista, sovelletaan Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen edellyttämässä laajuudessa myös Norjaan, Liechtensteiniin ja Islantiin.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1999.

Ennen asetuksen voimaantuloa saadaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 22 päivänä tammikuuta 1999

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

N:o 38

Valtioneuvoston päätös

apteekkimaksusta annetun lain 2 §:n 1 momentissa mainittujen liikevaihtoryhmien sekä liikevaihdon alarajojen kohdilla olevien apteekkimaksun markkamäärien tarkistamisesta

Annettu Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 1999

Valtioneuvosto on sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä päättänyt apteekkimaksusta 21 päivänä helmikuuta 1946 annetun lain (148/1946) 2 §:n 5 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 59/1983:

1 §			Apteekin liikevaihto	Apteekki- maksu liikevaihdon alarajan kohdalla	Maksu- prosentti alarajan yli mene- västä liike- vaihdesta
Apteekkimaksusta annetun lain 2 §:n 1 momentissa mainitut, liikevaihtoryhmien sekä liikevaihdon alarajojen kohdilla olevat apteekkimaksun markkamäärät tarkistetaan apteekkien kokonaisliikevaihdon prosentuaalista muutosta vuodesta 1995 vuoteen 1996 vastaavalla määrällä seuraavasti:			mk	mk	
Apteekin liikevaihto	Apteekki- maksu liikevaihdon alarajan kohdalla	Maksu- prosentti alarajan yli mene- västä liike- vaihdesta	5 652 000— 7 263 000	254 430	9,5
			7 263 000— 8 878 000	407 480	10
			8 878 000—10 493 000	568 980	10,25
			10 493 000—13 319 000	734 520	10,5
			13 319 000—17 353 000	1 031 250	10,75
			17 353 000—	1 464 910	11
2 §					
Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1999.					
Tätä päätöstä sovelletaan ensimmäisen kerran apteekkimaksuun, joka määrätään apteekkiliikkeen vuoden 1998 liikevaihdon perusteella.					

Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 1999

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

Hallitussihteeri Harri Sintonen

N:o 39

Maa- ja metsätalousministeriön päätös
eläinjätteen käsittelystä annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 1999

Maa- ja metsätalousministeriö on
lisännyt eläinjätteen käsittelystä 7 päivänä heinäkuuta 1994 annettuun maa- ja metsätalousministeriön päätökseen (634/1994) uuden 12 a §:n ja liitteen 2 seuraavasti:

12 a §

Poiketen siitä, mitä 11 ja 12 §:ssä säädetään, nautaeläimiä tai niiden osia sisältävän, 4 §:n 1, 4, ja 8 kohdissa tarkoitetun suuririskisen eläinjätteen käyttö 11 §:n 2 momentin 4 kohdassa säädettyyn luonnonvaraisten eläinten ruokintaan on sallittua vain, jos kunnaneläinlääkäri on hyväksynyt nautaeläimen ruhon käyttämisen tähän tarkoitukseen. Käyttö voidaan hyväksyä, jos siitä ei aiheudu vaaraa ihmisten ja eläinten terveydelle.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun eläinjätteen käyttäjän on annettava kunnaneläinlääkärille 12 §:n 1—3 momentissa säädettyjä ilmoituksia vastaavat tiedot hyväksymistä

koskevan päätöksen tekemistä ja päätöksen mukaisen käytön valvontaa varten. Hyväksymisestä päättää kunnaneläinlääkäri, joka on hoitanut nautaeläintä viimeisten seitsemän vuorokauden aikana ennen sen kuolemaa tai joka on tarkastanut nautaeläimen ruhon sen kuoleman jälkeen. Hyväksymistä koskeva päätös on tehtävä kirjallisesti liitteenä 2 olevan mallin mukaisesti.

Kunnaneläinlääkärille tämän pykälän mukaisesta hyväksymispäätöksestä ja siihen liittyvistä toimenpiteistä maksettavasta korvauksesta säädetään erikseen.

Tämä päätös tulee voimaan 15 päivänä helmikuuta 1999.

Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 1999

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Eläinlääkintötarkastaja Pekka Rantajarvi

LIITE 2

PÄÄTÖS

SUURIRISKISEN ELÄINJÄTTEEN HYVÄKSYMINEN LUONNONVARAISTEN ELÄINTEN RUOKINTAAN

Annettu/..... 19....

Hakijan (eläinjätteen käyttäjän) nimi ja osoite:

Nautaeläimen syntymätunnus:

Elävän nautaeläimen omistaja:

Nautaeläimen pitopaikka (tila):

Eläinjätteen käyttöpaikan sijainti:

Asiassa saadut selvitykset (rasti ruutuun)

☐ Kunnaneläinlääkäri on hoitanut eläintä viimeisten seitsemän vuorokauden aikana ennen sen kuolemaa.

☐ Kunnaneläinlääkäri on tarkastanut nautaeläimen ruhon kuoleman jälkeen.

Päätös (tarpeeton yliviivataan):

Nautaeläimen ruhoa ja ruhonosia saa/ei saa käyttää luonnonvaraisten eläinten, ei kuitenkaan villisikojen, ruokintaan.

Perustelut (tarpeeton yliviivataan):

Nautaeläimen ruhon tai ruhonosien käyttö luonnonvaraisten eläinten ruokintaan ei aiheuta/voi aiheuttaa vaaraa ihmisten tai eläinten terveydelle.

Oikeusohjeet

Eläintautiasetus (601/1980) 17 §

Maa- ja metsätalousministeriön päätös eläinjätteen käsittelystä (634/94) 12 a § (muut. 39/1999)

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen saa hakea valittamalla muutosta maaseutuelinkeinojen valituslautakunnalta. Valitusosoitus on liitteenä. Tämä päätös tulee kuitenkin voimaan heti. Päätöstä on noudatettava mahdollisesta valituksesta huolimatta.

Kunnaneläinlääkäri:

Allekirjoitus ja nimen selvennys

N:o 40

**Sosiaali- ja terveysministeriön päätös
lääkärikoulutuksen ja tieteellisen tutkimustoiminnan korvauksen perusteista vuonna 1999**

Annettu Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 1999

Sosiaali- ja terveysministeriö on päättänyt 1 päivänä joulukuuta 1989 annetun erikoissairaanhoidonlain (1062/1989) 47 b §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 1003/1996:

1 §

Tutkintopisteet

Yliopistollisten sairaaloiden lääkärikoulutuksesta johtuviin kustannuksiin suoritettava korvaus lasketaan seuraavien painotettujen tutkintopisteiden perusteella:

lääketieteen lisensiaatin tutkinto	1
erikoislääkäriin viiden tai kuuden vuoden koulutusohjelman mukainen tutkinto, lukuunottamatta terveydenhuollon, työterveyshuollon ja yleislääketieteen koulutusohjelmaa	1
erikoislääkäriin 8 vuoden koulutusohjelman mukainen tutkinto, lukuunottamatta erikoislääkäriin hallinnon pätevyyttä	0,5
Terveydenhuollon, työterveyshuollon ja yleislääketieteen erikoislääkäriin tutkintoon kuuluvaa koulutusta korvataan 4 §:n mukaisesti.	

2 §

Lääkäriin peruskoulutus

Milloin lääkärin peruskoulutukseen kuuluvaa koulutusta annetaan muissa kuin yliopistollista sairaalaa ylläpitävän kuntayhtymän terveydenhuollon toimintayksiköissä, suorit-

taa yliopistollista sairaalaa ylläpitävä kuntayhtymä korvausta koulutuksesta johtuviin kustannuksiin niinkuin yliopistollinen sairaala, toimintayksikkö ja lääketieteellinen tiedekunta asiasta keskenään sopivat.

3 §

Lääkäriin perusterveydenhuollon lisäkoulutus

Kunnille ja kuntayhtymille lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta johtuviin kustannuksiin suoritettavan korvauksen suuruus on 6 000 markkaa kuukaudessa kutakin koulutuksessa ollutta lääkärinä kohden.

4 §

Lääkäriin erikoistumiskoulutus

Muille terveydenhuollon toimintayksiköille, joita yliopisto hyväksymässään laajuudessa käyttää lääkärin erikoistumiskoulutukseen, lääkäreiden erikoistumiskoulutuksesta johtuviin kustannuksiin suoritettavan korvauksen suuruus on 6 000 markkaa yliopiston hyväksymän koulutusohjelman mukaista koulutuskautta ja kutakin koulutuksessa ollutta lääkärinä kohden. Erikoislääkäriin hallinnon pätevyys koulutukseen ei korvausta makseta.

5 §

Terveystieteellinen tutkimustoiminta

Yliopistollisen sairaalan yhteydessä tehtyjen terveystieteellisten tutkimusten osalta korvaus lasketaan seuraavien painotettujen julkaisupisteiden perusteella:

monografiaväitöskirja	6
erillisjulkaisuista koostuva väitöskirja	1
artikkeli suomalaisessa terveystieteellisessä julkaisussa, jossa käytetään ulkopuolista arviointimenettelyä	0,5
(Duodecim	
Finska Läkaresällskapet handlingar	
Hoitotiede	
Suomen Hammaslääkärilehti	
Suomen Lääkärilehti	
Sosiaalilääketieteellinen aikakauslehti)	
ulkomaisessa julkaisussa julkaistuille artikkeleille annetaan pisteitä niiden impact-tekijän mukaisesti seuraavasti:	
impact-tekijä alle 1	1
” 1—alle 3	2
” 3—alle 5	3
” 5 tai yli	4

6 §

Erityisvastuualueen tutkimushankkeet

Yliopistollisen sairaalan 5 §:ssä mainitulla tavalla määräytyvästä korvauksesta on osoitettava kolmasosa erillisiin tutkimushankkeisiin yliopistosairaalan erityisvastuualueella.

Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 1999

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

7 §

Tutkinto- ja julkaisupisteiden määrät

Tutkinto- ja julkaisupisteiden määrä lasketaan keskiarvona kolmelta viimeiseltä kalenterivuodelta, joilta tiedot ovat saatavissa.

8 §

Tutkinto- ja julkaisupisteiden arvot

Korvausta laskettaessa edellä 1 §:ssä tarkoitetun tutkintopisteen arvo on 366 023 markkaa ja 5 §:ssä tarkoitetun julkaisupisteen arvo on 62 602 markkaa.

9 §

Korvauksen käytöselvitys

Yliopistollista sairaalaa ylläpitävän kuntayhtymän tulee vuosittain kesäkuun loppuun mennessä antaa sosiaali- ja terveysministeriölle selvitys siitä, miten se on käyttänyt tämän päätöksen 1, 2, 5 ja 6 §:än nojalla lääkäreiden koulutukseen ja yliopistotasoiseen terveystieteelliseen tutkimustoimintaan saamansa korvauksen.

10 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1999.

Päätöstä sovelletaan vuodelta 1999 maksettaviin korvauksiin.

Ylitarkastaja Tuula Karhu

N:o 41

Sosiaali- ja terveysministeriön päätös**yleisten uimarantojen veden laatuvaatimuksista ja valvontatutkimuksista annetun sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä tammikuuta 1999

Sosiaali- ja terveysministeriö on
muuttanut yleisten uimarantojen veden laatuvaatimuksista ja valvontatutkimuksista 25 päivänä huhtikuuta 1996 annetun päätöksen (292/1996) liitteen I kohdan ”Mikrobiologiset muuttujat” seuraavasti:

UIMAVEDEN LAATUVAATIMUKSETMikrobiologiset muuttujat:Vaatimus:

Koliformiset bakteerit (35—37°C, 24 h)

alle 10 000/100 ml

Fekaaliset koliformiset bakteerit (44,5°C, 24 h)

alle 500/100 ml

Fekaaliset streptokokit (37°C, 48 h)

alle 200/100 ml

Enterovirukset ⁽¹⁾ 0 PFU/10 l

Bakteriofaagit/100 ml —

Salmonella ⁽²⁾ 0/1 l

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1999.

Helsingissä 22 päivänä tammikuuta 1999

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

Yli-insinööri Leena Hiisvirta

N:o 42

**Sosiaali- ja terveysministeriön päätös
eräille ulkomaalaisille vapaaehtoisille rintamasotilaille maksettavasta rintama-avustuksesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä tammikuuta 1999

Sosiaali- ja terveysministeriö on päättänyt:

1 §

Rintama-avustusta voidaan hakemuksesta maksaa sen mukaan kuin tässä päätöksessä säädetään:

1) Suomen sodissa vapaaehtoisesti palvellelle Virossa tai muualla entisen Neuvostoliiton alueella pysyvästi asuvalle vaikeissa taloudellisissa olosuhteissa elävälle ulkomaalaiselle rintamasotilaille; sekä

2) Suomen sodissa vapaaehtoisesti palvellelle Suomessa pysyvästi asuvalle vapaaehtoiselle rintamasotilaille.

Ulkomaalaisella rintamasotilaalla tarkoitetaan henkilöä, jolle on myönnetty ulkomaalaisen rintamasotilastunnuksesta annetun asetuksen (418/1992) mukainen ulkomaalaisen rintamasotilastunnus tai joka täyttää tunnuksen myöntämisen edellytykset.

Henkilölle, jolle on myönnetty rintamasotilastunnuksesta annetun asetuksen (772/1969) mukainen rintamasotilastunnus ei kuitenkaan makseta rintama-avustusta.

2 §

Kertasuorituksena myönnettävän rintama-avustuksen määrä on 2 600 markkaa.

Helsingissä 22 päivänä tammikuuta 1999

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

3 §

Rintama-avustuksesta aiheutuvat menot korvataan valtion talousarvioon tarkoitusta varten varatun määrärahan rajoissa.

4 §

Rintama-avustuksen myöntää hakemuksesta valtiokonttori. Avustusta on haettava vuoden 1999 loppuun mennessä.

5 §

Valtiokonttori antaa tarvittaessa tarkempia ohjeita tämän päätöksen soveltamisesta ja täytäntöönpanosta.

6 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1999 ja se on voimassa 31 päivään joulukuuta 1999.

Tätä päätöstä sovelletaan suoritettaessa avustuksia vuodelta 1999.

Ennen päätöksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Vanhempi hallitussihteeri Riitta Kuusisto

Liikenneministeriön päätös

radiolain ja radioasetuksen soveltamisesta Suomen alueella liikkuvassa ulkomaisessa aluksessa tai ilma-aluksessa olevan radiolähtetimen hallussapitoon ja käyttöön

Annettu Helsingissä 25 päivänä tammikuuta 1999

Liikenneministeriö on 11 päivänä syyskuuta 1992 annetun radioasetuksen (869/1992) 1 §:n 3 momentin ja 2 §:n 1 momentin nojalla päättänyt:

1 §

Suomen alueella liikkuvassa ulkomaisessa aluksessa tai ilma-aluksessa olevan radiolähtetimen hallussapito ja käyttö sallitaan edellyttäen, että:

1) aluksen tai ilma-aluksen rekisteröintimaan viranomaisen on myöntänyt aluksen tai ilma-aluksen radioasemaa varten Kansainvälisen televiestintäliiton peruskirjassa tarkoitetun radio-ohjesäännön mukaisen aluksen tai ilma-aluksen radiolähtetimien luvan, jonka piiriin kyseessä oleva radiolähtetin kuuluu; tai

2) muun maan kuin aluksen tai ilma-aluksen rekisteröintimaan viranomaisen on antanut alukselle tai ilma-alukselle 1 kohdassa tarkoitetun radio-ohjesäännön mukaisen todistuksen siitä, että kyseessä oleva radiolähtetin on radio-ohjesäännössä annettujen määräysten mukainen; tai

3) Telehallintokeskus on myöntänyt luvan kyseessä olevan radiolähtetimen hallussapitoon ja käyttöön.

2 §

Ulkomaisessa aluksessa tai ilma-aluksessa olevan radiolähtetimen käytössä on noudatettava radio-ohjesäännössä siitä annettuja määräyksiä.

3 §

Ulkomaisessa aluksessa tai ilma-aluksessa olevan radiolähtetimen haltijan tai käyttäjän tulee pyydettyä esittää Telehallintokeskuksen määräämälle tarkastajalle kyseessä

olevaa radiolähtetintä koskeva 1 §:ssä tarkoitettu lupa tai todistus. Sama koskee tällaisen radiolähtetimen käyttäjältä vaadittavan pätevyystodistuksen esittämistä.

4 §

Telehallintokeskuksella on oikeus tarkastaa ulkomaisen aluksen tai ilma-aluksen radiolaitteet, jollei laitteiden haltija tai käyttäjä esitä niitä varten 1 §:ssä tarkoitettua lupaa tai todistusta tai jos on todennäköisiä syitä epäillä, etteivät radiolaitteet ole radio-ohjesäännössä annettujen määräysten mukaiset.

5 §

Telehallintokeskuksella on oikeus rajoittaa tai kokonaan kieltää sellaisen ulkomaisessa aluksessa tai ilma-aluksessa olevan radiolähtetimen käyttö, jonka todetaan aiheuttavan häiriöitä muulle radioviestinnälle.

6 §

Telehallintokeskus määrää hakemuksesta ne lähetystaajuudet, joita vieraan valtion sota-alus, sotilasilma-alus tai muu yksinomaan valtion tarkoituksiin käytettävä ilma-alus saa Suomen alueella käyttää.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuihin aluksiin ja ilma-aluksiin ei sovelleta tämän päätöksen 1, 3 ja 4 §:ää

7 §

Tämä päätös tulee voimaan 15 päivänä helmikuuta 1999.

Helsingissä 25 päivänä tammikuuta 1999

Osastopäällikkö *Vesa Palonen*

Neuvotteleva virkamies Päivi Rokkanen

N:o 44

Verohallituksen päätös**verovapaista matkakustannusten korvauksista vuonna 1998 annetun Verohallituksen päätöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 25 päivänä tammikuuta 1999

Verohallitus on
lisännyt 28 päivänä marraskuuta 1997 verovapaista matkakustannusten korvauksista vuonna 1998 antamaansa päätökseen (1171/1997) uuden 3 a ja 14 a §:n seuraavasti:

3 a §

Matkaa, jonka palkansaaja muutoin kuin 3 §:n 1 momentissa tarkoitetulla tavalla tekee työtehtäviensä hoitamiseksi tuloverolain 71 §:n 1 momentissa (1170/1998) tarkoitettuun toissijaiseen työpaikkaansa, pidetään vain 6, 7 ja 8 §:n mukaiseen matkustamiskustannusten korvaukseen ja 14 a §:n mukaiseen majoittumiskorvaukseen oikeuttavana matkana.

Edellä 1 momentissa mainittuihin matkustamiskustannusten korvauksiin oikeuttavana matkana ei pidetä toissijaisen työpaikan sijainnin vuoksi tarpeellisen erillisen majoittumispaikan ja toissijaisen työpaikan välisiä matkoja.

14 a §

Toissijaiselle työpaikalle tehdystä matkasta suoritettavan majoittumiskorvauksen enimmäismäärä on majoitusliikkeen antaman tositteen mukainen määrä tai muuhun luotettavaan selvitykseen perustuva kohtuullinen määrä.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1999. Päätöstä sovelletaan toissijaiseen työpaikkaan tehtyyn matkaan tai sen osaan, joka tehdään vuonna 1998.

Helsingissä 25 päivänä tammikuuta 1999

Pääjohtaja *Jukka Tammi*Ylitarkastaja *Anneli Nuoritalo*

N:o 45

Verohallituksen päätös**verovapaista matkakustannusten korvauksista vuonna 1999 annetun Verohallituksen päätöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 25 päivänä tammikuuta 1999

Verohallitus on
lisännyt 2 päivänä joulukuuta 1998 verovapaista matkakustannusten korvauksista vuonna 1999 antamaansa päätökseen (1113/1998) uuden 3 a ja 14 a §:n seuraavasti:

3 a §

Matkaa, jonka palkansaaja muutoin kuin 3 §:n 1 momentissa tarkoitettulla tavalla tekee työtehtäviensä hoitamiseksi tuloverolain 71 §:n 1 momentissa (1170/1998) tarkoitettuun toissijaiseen työpaikkaansa, pidetään vain 6, 7 ja 8 §:n mukaiseen matkustamiskustannusten korvaukseen ja 14 a §:n mukaiseen majoittumiskorvaukseen oikeuttavana matkana.

Edellä 1 momentissa mainittuihin matkustamiskustannusten korvauksiin oikeuttavana matkana ei pidetä toissijaisen työpaikan sijainnin vuoksi tarpeellisen erillisen majoittumispaikan ja toissijaisen työpaikan välisiä matkoja.

14 a §

Toissijaiselle työpaikalle tehdystä matkasta suoritettavan majoittumiskorvauksen enimmäismäärä on majoitusliikkeen antaman tositteen mukainen määrä tai muuhun luotettavaan selvitykseen perustuva kohtuullinen määrä.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1999. Päätöstä sovelletaan toissijaiseen työpaikkaan tehtyyn matkaan tai sen osaan, joka tehdään vuonna 1999.

Helsingissä 25 päivänä tammikuuta 1999

Pääjohtaja *Jukka Tammi*Ylitarkastaja *Anneli Nuoritalo*